

Şənbə üçün nəzm

Sən cəsur döyüşçüm, mən əsir yurdun,
Bir Turan arzulu türküm, boz qurdum.
O taylı-bu taylı Xudafərinim,
Qoynuna tələsən Təbriz hayqırtım...

Ayrı qitələrdə həsrət yangısı ,
Dəviş səbrindəki təklək ağrısı.
Mövlanəm, üləmam, sufim, zahidim,
Eşqə təsəvvüfüm, Tanrı çağırısı...

Bu şəhid ruhumun azad şəhəri,
Sən Laçın sabahım, Şuşa səhərim...
Köksü səcdəgahım, ocağım, pirim,
Acı taleyimin xoşbəxt zühuru...

Gəl, sənsiz vəhşətdə xaraba ruhum,
Qiyamət ömrümün İsrafil suru...

Mən yorğun yolların
sinəsi üstündə
həsrətini qucaqlayan
tənha bir
yer adamı,
gözlərimdəki
bayram sabahı
yalnızlığıdır

səni gözləmək.
Duyğularım
minarələrdən dağılan
səcdə çağırışına
tələsən
səs qədər həssas,
al saçlarımı,
qoynunun ən rahat bir küncündən as...
Hər gün
azan səsinə
ilahi bir eşqlə gözləmək kimidir
səni gözləmək,
cismimdə
nə hiss varsa,
sevginlə şifrələnib...
Bütün dinləri
yanıma alıb
sən gələn yollara diz çökmüşəm,
gözlərinə təzimdəyəm,
mən
Allahın yuxusuz gözündəyəm...

YAĞIŞA DUA

Sən - bir az əsəbi, bir az qayğılı,
Bu yorğun şəhərin tıxacı kimi.
Mən - payız gününün səhər yağışı,
İllərin sevincə möhtacı kimi.

Göy üzü başıma çətir tutmayır,
Nə dərdi varsa da, üstümə yağır.
Deyəsən, buludda hadisə olub,
İslanıb bu sabah yerin qucağı.

Gözünün çamuru yerə bulaşıb,
Küçələr, hönkürür ayağım altında.
Bu eşqi ruhuma çətir tutmuşam,
Ömrümü qurmuşam sən gələn vaxta.

Xəritə ucunda yorğun düşübdür,
Sən olan nöqtəyə qonur barmağım.
Bu sabah göylərə tilov atmışam,
Bir "uçaq" tutarsa, bəlkə, qarmağım...

İçində sən olan o uçağı da
Dartıb gətirərəm öz limanıma.
Bu səhər yağışa dua edirəm -
Göylərdən düşürsün səni yanıma.

O, SƏNSƏN

Qollarına avar çəkən gözlərin,
Qucağındır səcdə yeri, and yeri.
Həsrətinə yorğun düşən şəhərin
Yanağında biri var ki... o, sənsən.

Dan yerinin saçlarını saraldan,
Qayıdış yox, qürub adlı bir yoldan.
Ürəyimi götürdüyn vəğzalda
Gecikdiyim bir qatar ki... o, sənsən.

Bahar qollarımda, payız saçımda,
Şehli baxışların kirpik ucunda.
Şirin görüşlərin titrək ovcunda,
Bir xatirə yeri var ki... o, sənsən.

Ulduzların gecə rəngli gözündə,
Vücudumun hər sətirlik izində,
Bir şeirin közə dönmüş sözündə
Misraları darıxar ki... o, sənsən.

Nəfəsinə qurban etdim zamanı,
Kitab-kitab sözə dönmən insanım.
Bu dünyada sevgi adlı unvanım,
Hardan bilsin adamlar ki... o, sənsən.

DAŞ DÜŞSÜN BAŞINA

Kədər qatarlanıb hava xəttində,
Ruhum bir təyyarə qanadı üstə.
Yenə həsrətimi möhür vururlar,
Eh...yorğun bir pasport sənədi üstə.

İndi xatirələr çox yüksəklikdə,
Göyün səs-küyündən batır qulağı.
Xəyalım - göy donlu stüardessa,
Yalnızlıq - uzanan uçuş zolağı.

De, necə yuxuya verim göz yaşım?
Bu yalnız ömrümün necə qurtarım?
Getmə! - deyəcəkdim,
dilim qurudu...
Daş düşsün başına ayrılıqların.